

Ηράκλειος

Άβαροι και Πέρσες

Ποιο ακριβώς διάστημα έγιναν οι συνομιλίες **Αβάρων** και **Περσών** για την κοινή επίθεση εναντίον της Κωνσταντινούπολης, δε γνωρίζουμε. Ο Χοσρόης πιεζόμενος στα δικά του εδάφη από τον Ηράκλειο, δοκίμασε μια κίνηση αντιπερισπασμού. Οι Άβαροι, αν και είχαν συνθήκη ειρήνης με τους Βυζαντινούς, ετοιμάστηκαν για επίθεση. Οι Βυζαντινοί προέβησαν σε επιδιορθώσεις των οχυρώσεων, ενίσχυση του στόλου, κατασκευή πολεμικών μηχανών, προμήθεια σε τρόφιμα. Η άμυνα στηρίζονταν κυρίως στα τείχη του Μ. Κωνσταντίνου. Κύριο ρόλο στην άμυνα της πόλης θα έπαιζε και ο στόλος, κατά πολύ ισχυρότερος από τα σλαβικά μονόξυλα. Τα τείχη επάνδρωναν 12.000 άνδρες της φρουράς της πόλης.

Η πολιορκία της Κωνσταντινούπολης

Στις 29 Ιουλίου του 626 έφθασαν στα περὶχωρα της Κωνσταντινούπολης οι Άβαροι. **Μάζεψαν την σοδειά των αγροκτημάτων, πυρπολήσαν ναούς και οικοδομήματα, δολοφόνησαν κόσμο και συνέλαβαν αιχμαλώτους.** Για πρώτη φορά ήρθαν σε επαφή με τους Πέρσες συμμάχους τους στις 8 Ιουλίου με φωτιές που άναψαν στις Συκιές (Γαλατά). Στις 29 Ιουλίου έφτασε ο κύριος όγκος του Αβαροσλαβικού στρατού, αποτελούμενος από 80.000 άνδρες. Την επομένη οι Άβαροι έστησαν τις πολιορκητικές τους μηχανές (χελώνες, πύργους). Η επίθεση ξεκίνησε στις 31 Ιουλίου. Σε όλη τη διάρκεια της μάχης **ο Πατριάρχης Σέργιος περιέφερε στα τείχη τη θαυματουργή εικόνα της Θεοτόκου, εμπνυχώντας τους υπερασπιστές.**

Την Τετάρτη 6 Αυγούστου, μικρές Αβαρικές επιθέσεις προανήγγειλαν την μεγάλη επίθεση της επομένης. Την Πέμπτη 7 Αυγούστου, ο στρατός των επιδρομέων συγκεντρώθηκε έξω από τα τείχη, στην περιοχή των Βλαχερνών. Την ίδια ώρα ο πατριάρχης Σέργιος εμφανίστηκε στα τείχη της Πόλεως, κρατώντας την εικόνα της Παναγίας. Σε λίγο η επίθεση ξεκίνησε σφοδρή, αλλά χωρίς ουσιαστικά αποτελέσματα. Η αντίσταση των οχυρώσεων και των υπερασπιστών παρέμεινε άκαμπτη. Οι Βυζαντινοί άναψαν φωτιές σε ένα σημείο της πόλης, ξεγελώντας τους Σλάβους, οι οποίοι οδήγησαν τα μονόξυλά τους στην αγκαλιά του βυζαντινού στόλου. Καταβυθίσθηκαν όλα τα πλοία, παρασύροντας στο θάνατο 4.000 στρατιώτες. Όσοι κατάφεραν να γλιτώσουν, φθάνοντας στην ακτή συνάντησαν τα ξίφη των Βυζαντινών.

Συνέπειες της πολιορκίας

Συνέπεια της αποτυχημένης κοινής πολιορκίας της Κωνσταντινούπολης, υπό των Αβάρων και των Περσών, ήταν ν' ανυψωθεί το φρόνημα και το ηθικό των κατοίκων της. Οι Άβαροι αποσύρθηκαν από το προσκήνιο της ιστορίας και τα βόρεια σύνορα της αυτοκρατορίας διασφαλίστηκαν.

Η προετοιμασία της μάχης της Νινευί

Όσο οι Άβαροι πολιορκούσαν την Κωνσταντινούπολη, ο Ηράκλειος με το λίγο στρατό που είχε κρατήσει συνέχιζε το κυνήγι του Χοσρόη. Εξασφάλισε τη συμμαχία των ~~Χαζάρων~~ ^{Χαζάρων} οι οποίοι τον ενίσχυσαν με 40.000 μαχητές. Το Σεπτέμβριο του 627, ο Ηράκλειος εισέβαλε στην Μηδία και λεηλατώντας την περιοχή, κατέβαινε προς τα κάτω. Στο μεταξύ οι ^{Χαζάρων} Χαζάρων εγκατέλειψαν τον Ηράκλειο, φοβούμενοι μήπως αποκλειστούν από τους Πέρσες και τον χειμώνα. Ο Αυτοκράτορας όμως ενθάρρυνε τους άνδρες του, λέγοντας «τι να τους κάνουμε τους Χαζάρους όταν έχουμε τη βοήθεια του Χριστού και της Παναγίας;».

Οι Πέρσες με αρχηγό έναν άλλον σατράπη, τον Ραζάτη, προσπάθησαν να αναχατίσουν την προέλαση των Βυζαντινών, επιδιώκοντας να κλείσουν ορεινά περάσματα. Δεν πρόλαβαν όμως. Ο Ηράκλειος με το στρατό κατευθυνόταν προς τη Μεσοποταμία. Απ' όπου περνούσε ο βυζαντινός στρατός εξαντλούσε τα τρόφιμα της περιοχής, με αποτέλεσμα ο Ραζάτης, που ακολουθούσε, να μη βρίσκει τίποτε για να θρέψει τους άνδρες του. Φθάνοντας στην πεδιάδα της Μεσοποταμίας, ο Ηράκλειος άφησε τους άνδρες του να ξεκουραστούν. Την 1η Δεκεμβρίου του 627 ξεκίνησε ξανά με προορισμό την πρωτεύουσα του περσικού κράτους, την Κτησιφώντα. Πέρασε και στρατοπέδευσε κοντά στην αρχαία πρωτεύουσα Νινευί.

Η μάχη της Νινευί

Οι Πέρσες πέρασαν και στρατοπέδευσαν λίγο πιο κάτω. Γι' αυτή την αποφασιστική μάχη, στις 12 Δεκεμβρίου του 627, η οποία έκρινε το τέλος του πολέμου του Ηρακλείου κατά των Περσών, ελάχιστα έχουν διασωθεί στη χρονογραφία ως προς τις δυνάμεις και την τακτική που ακολουθήθηκε από τους δύο στρατούς αλλά όλοι εξυμνούν την ανδρεία του Ηράκλειου και τη συγκρίνουν με αυτή του Αλεξάνδρου. Ο Ηράκλειος πάνω στο άλογό του, τον Δόρκωνα, παρ' ότι πληγωμένος στο χείλος και στο πόδι, σκότωσε τρεις από τους κυριότερους αξιωματικούς των Περσών. Οι απώλειες των Περσών ήταν πολύ μεγάλες. Όσοι γλίτωσαν τον θάνατο ή δεν πιάστηκαν αιχμάλωτοι τράπηκαν σε φυγή.